

ח מחילה ביושר סוד הרוח לא היו עשירים והדברים ארוכים :
 ז עתים אומר דג' (ז) כלילן בנ' רעיבור ז"א הס נה" בתוך
 הצ"ח ועל הרוז נאמר בהפך דהצ"ח בתוך נה" :
ח נח"א ח"חא שבמה תיקון ז"א נעשים הו"ק (ח) של ט"ס
 עד"ז שתצ"ח נעשים חב"ד ונה" הצ"ח ונה"י בל"ס
 בחוספס מ"ח"חא ובח"ח אומר שהם מחלקים לט' פרקים
 וב"ס נעשים ספי' ח' ונעשים בשוה כולם מנ"ס פ"י ט"ס
 דנה"י דח"חא המשלמים ח"חא ס"ד הנו" :

ט ח"ך יחייב זוג ע"ג וכן ח"חא וטקבא שבהס כיון שח"ה
 וב"ן שכנסה זה מ"ס וב"ן של ח"חא והפנים נראים לחך
 זה מימין ומשמאל ואין מליאה זוג רק פב"ס כנוד"ס :
י פעם נאמר כי זוגני אחא (ט) וח"חא לא פסיק ושל
 יסב"ח פסיק ופעם נאמר להיפך זה של שוים העולמות
 זה של נשמות והפנין של פרט זה ארוך ומסחטף ממנו
 פארום יל"י השוכה והשפוט אדם בחמדות סארות :

יא ח"ך יתייבב מ"ס שבני אדם ה"ס פנימויות (י) העולמות
 והמלאכים מחיטויות וגדולים הם הפרקים מהמלאכים
 פמ"ס בח"חא כי מי שהוא מנשם דל"ז נקרא מלאך דעדיף
 ספי כמ"ס בשער הגלגלים בו' :

יב כשער הספילות דרוש ד' מסדר הליסא אמר שאמר (חא)
 ערביס חזרה לזה בחבורי (כ"ה ע"א) ז"א וח"חא
 חזרה להיות פב"ס עס יעקב בכל אורך ז"א עד אחר ח'ס
 לילה ובשער הגלגלים פ"ה מוכח כי לא חזרה באחור וקודם
 חלוצ היתה עם יעקב פנ"ב למסלה מהחזה ח"חא ואחר ח'טה
 לילה נחארכה עד למסה כנזכר :

יג אורח נשים לבטלה ואיש לא ידעה ארך סיה מקודם
 כניסה כחבואר בדרושי מ"ן :

יד בסדר הסיקוים והוכח בתחילה שער הקדמות דלגוסין
 דלבים ביומא חז"ל לא לבס ביומא חיינה ט' ומשרש
 סחס שהם העולמות שבהם מחלבס הא"ס והמטוון הוא כעליה
 העולמות למעלה בזמניהם בכל פה זמן כפי בח' וא"כ יש
 לדעת אח"י לריך לכבד את השבת וי"ס בלבס האדם יקר
 ואדרכא נראה להיפך :

טו מפני מה אין נמשך מפנימויות (יב) או"ח אפילו ליסוח
 הכפיות וברי' אז נמשך מפנימויות פ"י שלא נמשך בזמן
 הנה כחבואר בדרוש ב' מדרושי ק"ש דיוגר וגם שם יש
 נמשס לריך למודשי :

טז עוד שם נאמר (יג) שזוג שלאחר ח'טה לילה הוא גרוע
 משל ערביס כי זה ממשך מחיטויות ח"חא וזה מחיטוים
 ח"חא ובשער הגלגלים פ"ב אחר בהפך פ"ס סדר
 המדריונות יפ"ס :

יז בענין זוג (יד) חב"חא יש בו כמה חילוקים וגראים
 הפכים הנה בח"חא אומר כי זוג חב"חא איט כשסוין
 וקחני פלה כי הכונה היא כי הוא טפל כ"ח וז"א ס"ג
 להלויס אחריהם ואז חוורים פב"ס להדווג וגמלא כי ח"י
 חלו כבחינה ח' יקראו פב"ב כי הם הגורמים להיות פב"ב
 ובבחי' ח' נקרא חב"חא כי ע"ז גדול ושלם אחריהם ובח"חא
 אומר שכשהס חב"חא ולריכים אז להדווג פולין בהכלין דלח"חא
 ומחזוים שם ובפרך שאם היו אז במקוון נשאריו חב"חא
 נקרא חוונ הווא חב"חא אע"ס שעלו אז ומדוונ פב"ס
 בהכלות או"ח דח"חא להיות חוונ חב"חא כמכר שם ובשער
 הקדמות (טו) בדרוש המחיל ומחוד שניה לבאר היפך
 ההפך שיש בין ד' שלמות חלו בו כתוב שזוג ז"ן בהיות
 נאוק' קלרה הקומה מהחזה ולמטה אפילו פב"ס נקרא זוג
 חב"חא ובשער החסלות נאמר בכמה מקומות זוג דלחב"חא ולא
 שיך בזה הכי מילי חלל כפשוטו מתע :

יח בלויז פת חמן יטט לזוג (טז) נשיקום היריס האמור
 בשער

מימין דחב"ד ובמקום אחר כתב שה' קדושת נחמה
 וברוך בנינה ובמלך דעה ובח"חא כתב כי כל כללות הקדושה
 סאל להמשך לטק' מוח דעה ממוח הדעת דדכר"א ובח"חא
 כתב להמשך לה מלח מחין חב"ד מחני"ה ח"חא וצ"ל שכל
 ההפכה בכללות הקדושה הוא חב"ד דעה החסון ח"חא
 שהס ח"י פטרין דעה והס ג"פ חס"א דהצ"ח ונק' חני"ח
 בערך ח"י"ג ודעה הפליון שהס ג"פ פיליון דהצ"ח ונקראים
 חב"ד ומח"ל חב"ד כבר נמשך בנ' הברסה ראשונה חמנם
 פיה בקדושה כוונתו הוא להמשך לטק' ג' מוחין חב"ד
 מהדעה החסון ח"חא הנקרא חני"ח והג' מוחין הנזכר כל
 ח' כליל מנ' דהיונו חב"ד והג' קדוה הוא להמשך לטק'
 חב"ד דחמה דדעה החסון הנקרא חני"ח ח"חא בחנ"ח
 ח"חא חמה דחמה בשפי' בינה דחמה השלטי דעה דחמה
 לחב"ד דחמה דדעה החסון הנקרא חני"ח דיעקב ורמל
 ובכדך חב"ד דבינה דדעה הנו' ח"חא לחב"ד דבינה דדעה
 הנזכר דיעקב ורמל וזה בשלשה טיבות בדרך חב"ד בדרך
 דעה דבינה בכוח בינה (פ"א ע"א) דבינה ח"חא חמה דבינה
 ובמלך חב"ד דדעה דדעה הנו' לחב"ד דדעה דדעה
 דיעקב ורמל באופן זה בימלך מוח בינה וח"י השמאלי דדעה
 ובה' מוח חמה וח"י הימני דדעה :

אלו השאלות כצאתי בעיני תונם יע"א. ששאלו
 להרב שמי"ש גרוי מהכא לרה"ב כמני יצאו הדברים
 אצי הצעיר יוסף דבהן גרוי :

שאלה (ה) א בענין (ב) מ"ג העולמות ואופן הלבשהם
 בש' הקדמות ענף ה' שמוס הא"ס
 המחלב בתוך ח"ק ס"ס רגליו והס מגיפס עד תחתיו
 פיגולי פ"י ובקופים כל פיגולי אבי"ס ונכנסים בחוסס ח"ס
 בן א"ך ילדק (ע"ב) היות עולם הפעיה נאחו בעקב ח"ק
 כח"ס בח"חא והוכח בס' ע"ח מלורף לזה הנבס לטון הכב
 החמור שס בחוסר ב' המחיל נכח"ר ח"חא פליון ט' ח"ל
 בלמטה הנו' ידרו החיטויות של ד' ש"ח דנה"י דח"ק ט'
 טח"א קלוה ממ"ס בס' מ"ס ש"ב ח"חא פ"ג ומקשה אחס סס .
 גס מ"ס עס כח"ס שנלע"ד ששטתו כי מקוס ב"ע הוא
 אחרי חלו העיגולים הניקודים שהוא מתע בח' החיטויות
 הנה טעלה ובאן נראה להיפך כי מקוס ב"ע הוא למטה בכלל
 הנו' היות בל"ס אינו מוכן לפס"ד כי כפי מ"ס בסדר הלבשה
 העולמות זכ"י כנזכר :

ב מרוע לא נזכר דעם בעולם הסקודים עס היות שלא
 נמלא בו הבהר שבאר בשורש כפה ח"ק כחבואר בשער
 הקדמות בשנין מטי ולא מטי :

ג דעה הנקודים ג"כ תמוה בענין הכלי שלו כי לפי יליאת
 המלכים נראה שיש לו כלי פב"ס ושכבר ולא נמלא לו
 נילוות כפי מ"ס בדרוש רפ"ח נילוין וגם אח"כ בח' ז"א
 נעשו' חב"ד מחנ"ח בו' וחלו דעה ליחא בהאי מניינא ובח"חא
 נאמר שכא בתוספת ולא מעיקרא וכיוולא בזה לאין מספר (ג) :
ד בסדר ח"ח"ס (ד) דח"ק נראה להדיס שהסין של גרוע
 מהס שהס טעמים דס"ג וז"א נקודה דס"ג ושס נאמר
 שהעינים נחמה פני העדה ובח"חא כערך ד' יסדות ראה
 שמיפס ט' נאמר שהראיה בחינה נשמה לנשמה יו"ד שבסס
 ולמטה ממנה ח"ח"ס בחינה נר"ן :

ה למע לא נמנית מדרנה (ה) הב' דב"ן שהיא פלוניה
 ממה שתחתיה בכלל רפ"ח נילוין :

ו מוח המלכים ח"ס הוא (ו) ביושר או בעגולים נראים
 דרושים חלוקים מח"חא נראה שהיו ביושר ובח"חא יראה
 שלא היו חלל בעיטלים כי הושך אחר הדיקוון נעשה ולא
 היו קודם לכן וכספר מ"ס בו' כס"ב ח"חא ספ"ג כי ח"ס ילאו

הנהרות וביאורים (ה) דף כ"ד פ"א פ"ד : (ב) מורה דף קכ"ט פ"א : (ג) סס דף קכ"ט פ"א : (ד) סס דף קכ"ט פ"א : (ה) סס דף קכ"ט פ"א : (ו) סס דף קכ"ט פ"א :
 דף קכ"ט פ"א : (ז) סס דף קכ"ט פ"א : (ח) סס דף קכ"ט פ"א : (ט) סס דף קכ"ט פ"א : (י) סס דף קכ"ט פ"א : (יא) סס דף קכ"ט פ"א :
 פ"ז דף ט : (יב) סס דף קכ"ט פ"א : (יג) סס דף קכ"ט פ"א : (יד) סס דף קכ"ט פ"א : (טו) סס דף קכ"ט פ"א : (טז) סס דף קכ"ט פ"א :

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד, הה הא הי, וו ואו ואו, הה הא הי
א א א ל ל ל, איש ד ה ד נו יי ה
לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

ובנעימה קדושה כולם כאחד עונים באימה
ואומרים ביראה:

יכוין להמשיך שפע וקדושה לחס"ן בג"ה דת"י דרישא עילאה דל"א בקדוש א'
ודרישא תנינא דל"א בקדוש ב'. ודרישא תליתאה דל"א בקדוש ג' והס
ע"ו וד"א ונוק' דע"ו וד"א ונוק'. או דל"א וישס"ת. או דזו"ן ודיעקב ורחל.
דנח"י דנשמה דנשמה או דנשמה דרוח או דנשמה דנפש הכולל דכללות
דבריאה:

גם יכוין להמשיך שפע והארה גדולה מת"י נימין ומת"י עלמין ומת"י עיבר
דג' ע"ב חס"ן או בג"ה או דת"י דרישא תנינא אוירא דל"א לחס"ן או
לבג"ה או לדת"י דחב"ד ודחג"ת ודנה"י ודיעקב ורחל דבריאה:

גם יכוין להעלות חס"ן או בג"ה או דת"י דחג"ת הכולל דבריאה לחס"ן או
לבג"ה או לדת"י דחב"ד הכולל דבריאה:

גם יכוין להמשיך מוחין דחס"ן או דבג"ה או דת"י דחכמות דחב"ד ודחג"ת
הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה או דמ"ה וב"ן דב"ן או דמ"ה וב"ן דב"ן ודמ"ה
דבריאה. לחס"ן או לבג"ה או לדת"י דחכמות דנה"י ודיעקב ורחל העומדים
בהק"ק דילירה:

גם יכוין בקדוש א' להעלות ולחבר אותן' שהוא ת"ת לחכמה הנק' קדש
ולהמשיך לו שפע מהחכמה והיה קדו"ש:

ובקדוש ב' להורידו למקומו עם השפע שקבל מן החכמה שנקראת קדש
והיה קדו"ש:

ובקדוש ג' להמשיך שפע ממנו מן השפע שקבל מהחכמה הנק' קדש אל
נו"ה והיסוד הנק' י' והיה קדו"ש:

ובתיבת הו"ה יכוין להעלות דת"י דנה"י ודת"י דנוק' לדת"י דחג"ת דבריאה:

ובתיבת לבאות להעלות חס"ן בג"ה דנה"י דבריאה ודיעקב ורחל דבריאה
המלבישים אותם לחס"ן בג"ה דחג"ת דבריאה:

ובמלא כל הארץ כבודו יכוין להמשיך המלכיות דמוחין דחס"ן בג"ה דת"י
דחכמות דחב"ד חג"ת ודנה"י ודיעקב ורחל דבריאה. למוחין דחס"ן
בג"ה דת"י דחכמות דמלכיות דיעקב ורחל דבריאה:

סידור תפלה להרש"ש

כט

ב

להמשיך שפט והארה

מס"י נימין ס"י עלמין
 ס"י עיבר מחס"ן
 דאוריאל דא"א דבריאה
 לחס"ן דחב"ד ודחג"ס ודנה"י
 דז"א ודיעקב ורחל.
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 לג' כלי חכמה דז"א

דבריאה.

הי ויה
 אדינ
 אליהם

ולג' כלי חסד דז"א דבריאה.

והיה
 דאני
 אלימה

ולג' כלי נלח דז"א דבריאה.

ההוי
 דאין
 אהילם

ולג' כלי חכמה דנוק' דבריאה.

האיה
 נאיד
 אהמיל

ולג' כלי חסד דנוק' דבריאה.

האיה
 נאיד
 אהמיל

ולג' כלי נלח דנוק' דבריאה.

יההא
 ינאד
 איהמל

לג'

לג' כלי חכמה דז"א דבריאה.

הי ויה
 אדינ
 אליהם

להעלות כלים דחסד דז"א דבריאה לחכמ' דז"א.

והיה
 דאני
 אלימה

שפט וקדושה לרישא עילאה והס עי"ו וא"א ונוק' דעי"ו וא"א ונוק' נשמה להמשיך דנשמה דכללות הברי'. ד

(מוחין דחס"ן דחכמות דחב"ד ודחג"ס דז"א לחס"ן דחכמות דנה"י דז"א ודיעקב ורחל.

אהיה אהיה השועלים צפ"ק
 די-ט-ע-ק

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

לג' כלי נלח דז"א דבריאה.

ההוי
 דאין
 אהילם

ולג' כלי חכמה דנוקבא דבריאה

האיה
 נאיד
 אהמיל

להעלות נ' ס"ת לחכמה קדש לקבל שפט

קדוש

ונעשה

(* עיון בס' עלי נהר דף כ"א סוף ע"ב :

סידור תפלה להרש"ש

ב

להמשיך שפט
 מת"י נימין ת"י טלמין
 ת"י עיבר מצג"ה
 דחצ"ד דאזירא דא"א
 לצג"ה דחצ"ד ודחג"ת
 ודנה"י ודיעקב ורחל.
 יווד הי ויוו הי
 יווד הי ויוו הי
 יווד הי ויוו הי
 לג' כלי צינה דז"א
 דבריאה.

הויה
 אניד
 אלמיה

ולג' כלי גצורה דז"א
 דבריאה.

וייה
 דנאי
 אלמיה

ולג' כלי הוד דז"א
 דבריאה.

ההיו
 דנאי
 אהמלי

ולג' כלי צינה דנוק'
 דבריאה.

היאה
 נדיאי
 איליהם

ולג' כלי גצורה דנוק'
 דבריאה.

יהאה
 נאדנ
 אימלה

ולג' כלי הוד דנוק'
 דבריאה.

ההיאי
 יאנד
 אימהל

לג' כלי צינה דז"א דבריאה.

הויה
 אניד
 אלמיה

ג
 להעלות כלים דגצורה דז"א דברי' לצינה דז"א.

וייה
 דנאי
 אלמיה

א
 להמשיך שפט וקדושה לרישא עילאה והס עי"ו
 וא"א ונוק' דאז"א ויססו"ת נשמה דרוח
 דכללות הבריאה. ד

להמשיך מוחין דצג"ה מצג"ה דחכמו' דחצ"ד ודחג"ת דז"א
 לצג"ה דחכמות דנה"י ודיעקב ורחל דז"א

אהיה אהיה
 יהוה יהוה

אהיה אהיה
 יהוה יהוה

אהיה אהיה
 יהוה יהוה

לג' כלי הוד דז"א דבריאה.

ההיו
 דנאי
 אהמלי

ולג' כלי צינה דנוק' דבריאה.

היאה
 נדיאי
 איליהם

להוריד הת"ת ן' עם השפע שקבל מחכמה הנק' קדש למקומו והיה

קדוש

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". לקדש שמו יתברך.

בחזרה
 להעלות חג"ת דמו"ב דבינה דז"א - דלחש וחזרה לחז"ר דכ"א ולקבל שפע וקדוש'
 מחז"ר שלהם :

ג' כלי חכמה	ג' כלי דעת	ג' כלי בינה
יוד הי ואו הא יוד	הי ויו הי	אלף אלף הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא
		אהיה

להעלות חסד	לחכמה להעלות ת"ת	לדעת להעלות גבורה	לבינה
אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו	אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו	אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו	אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו
ל ו ה י יה יהו יהוה	ל ו ה י יה יהו יהוה	ל ו ה י יה יהו יהוה	ל ו ה י יה יהו יהוה
אלף למדי ה ו ה	אלף למדי ה ו ה	אלף למדי ה ו ה	אלף למדי ה ו ה

א ב

נקדישך כנועם ונעריצך

להוריד החסד עם השפע	להוריד הת"ת עם	להוריד הגבורה עם השפע
אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו	אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו	אל אלו אלוהי יוד הא ואו הא יו
ל ו ה י יה יהו יהוה	ל ו ה י יה יהו יהוה	ל ו ה י יה יהו יהוה
אלף למדי ה ו ה	אלף למדי ה ו ה	אלף למדי ה ו ה

שיח שרפי קדש סוד

להמשיך שפע מחסד	להמשיך שפע מת"ת ליסוד	להמשיך שפע מגבורה
י א צב ה לנח	י א צב ה לנח	י א צב ה לנח
י א צב ה לנח	י א צב ה לנח	י א צב ה לנח
י א צב ה לנח	י א צב ה לנח	י א צב ה לנח

המשלשים לך קדושה

וכן כתוב על יד נביאך וקרא

להמשיך שפע מהוד דז"א
לג"ה דנוק'.

להמשיך שפע מכלח דז"א
לח"ן דנוק'.

זה ואמר

זה אל

מהוד דז"א

כלח דז"א

א ד נ י
א עבאו עבאות
א ו ת

י ה ו ה
ע עב עבא
ע ב א

לגבורה דנוק'

חסד דנוק'

י ה ו ה
א ר ה י ס
א נ ד ט ס

א ר ה ר מ ד
ארף אלה למד
אל

לבוד דנוק'

כלח דנוק'

א ר ה י ס
א אלה אלהי
אלהים

א ר
א א
ב ם

ב מ ו כ ן

סידור תפלה להרש"ש

חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא
 להטלות חסד לחכמה
 א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

ברנז"י דבשמה דבשמה.

להמשיך שפע וקדושה לרישא עילאה.

עתיק ונוק' וא"א ונוק'
 דעי"ו וא"א ונוקביה.

להמשיך חח"ו דחכמה דחכמה דדעת.

התחתון הכולל דחו"ב
 דבינה דז"א לחח"ו דחכמה
 דחכמה דיעקב ורחל דחו"ב

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא וו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא וו יוד הא
 וו הה
 י יה יהו יהוה

להטלות ולחבר אות י'
 שהוא ה"ס לחכמה הנק'
 קדש ונעשה קדוש.

קדוש

להמשיך ג' ע"ב מט"ו נימין
 מט"ו עלמין מט"ו עיבר
 דחח"ו דאורח דא"א לחח"ו
 דז"א ודיעקב ורחל.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא

חסד דז"א

א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

נלח דז"א

א א ל אלו אלוה
 א ל א ל מ ד

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא וו הה
 יוד יוד הא יוד
 הא וו יוד הא
 וו הה

י יה יהו יהוה

חסד דיעקב ורחל

א ל א ל מ ד
 א ל א ל מ ד
 א ל

נלח דיעקב ורחל

א ל א ל מ ד
 א ל א ל מ ד
 א ל

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך ג' ע"ב מת"י נימין
ומת"י עלמין ומת"י עיבר
מדת"י דאוריאל דא"א לדת"י
דז"א ודיעקב ורחל.
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הה וו הה
ג' כלי ס"ס דז"א
יוד הא ואו הא
ייה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד
דעת דיעקב ורחל
יוד הה וו הה
יוד יוד הה יוד הה
וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא ואו הא
ס"ס דיעקב ורחל

אלף למד הי יוד טם
צבאות
השתפא

יסוד דיעקב ורחל
שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ג' כלי דעת
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הה וו הה
לסעלות ס"ס לדעת
יוד הא ואו הא
ייה יהו יהוה
יהוה

ברנח"י דנשמה דנפש

שפע וקדושה לרישא סליטאה
מו"ס וסס עי"ו וא"א ונוק
דז"ן ויעקב ורחל.

להמשיך דת"י דדעת דחכמה דדעת
הכולל דחו"ב דבינה דז"א לדת"י דדעת

דחכמה דיעקב ורחל דחו"ב.

אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

דעת דיעקב ורחל
יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו
יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא ואו
יוד הא ואו הא

להמשיך שפע דחכמה של הצירורים
לחכמה דיעקב ורחל ונק' קודש. גם
עד היסוד הנק' י' וסיה קדוש.

קדוש

יהוה יהוה יאהדונהי
להעלות יסוד דז"א לת"ס

יסוד
יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד

ס"ס
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
י ה ו ה

צבאות

להעלות נו"ה דז"א עם יעקב ורחל המלבישים אותם ונפשו כלולה בהם. (בשחרית ע"י צ' אותיות ג"י דאבגית"ך). (במנחה ע"י צ' אותיות א"ב דאבגית"ך) לחו"ג.

ג' כלי חסד דז"א

ג' כלי נלח דז"א

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

אל אל אל אל
אל אל אל אל
אלף אלף אלף אלף

יהוה

ג' כלי סוד דז"א

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

ג' כלי נלח דז"א
אלף אלף אלף אלף

מלא כל הארץ כבודו

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דחכמות דדעת דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י דחכמות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

סידור תפלה להרש"ש

ברוך

ברנח"י דרוח דנפש.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דזו"ן ודיעקב ורחל.

להמשיך דת"י דצינוס דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לדת"י דצינוס דיפקב ורחל דחו"צ.

דעת דבינה דדעות

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

דעת דיפקב ורחל
 יוד הה וו הה
 יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה
 יוד יוד הא יוד הא וואו יוד הא וואו הא

כבוד

ברנח"י דרוח דרוח.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דחו"א וישסו"ת.

להמשיך בג"ה דצינוס דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לבג"ה דצינוס דיפקו"ר דחו"צ.

בינה דבינה דדעות.

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

צינוס דיפקב ורחל
 אלף הה יוד הה
 אלף הה יוד הה
 אלף הה יוד הה

יהוהני יאהדונהי

גרנח"י דרוח דנשמה.

שפע וקדושה לאו"א ויססו"ת דעתיק ונוק' וא"א ונוק'.

להמשיך חס"ן דבינות דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לחס"ן דבינות דיעקב ורחל דחו"צ.

חכמה ינינה דדעת

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא וו היה
יוד יוד הא וו יהוה יהוה
י יה יהו יהוה

ממקומו

להמשיך מל' דחס"ן דג"ה דת"י דבינות דדעת דו"א ודיעקב ורחל לחס"ן דג"ה דת"י דבינות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
אהיה	אהיה יהוה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה

ובדברי קדשך כתוב לאמר

לעזרם

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דדעות דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י
 דדעות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי נר"ן שלג.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלהיך ציון

ר"ת אצלו.

לרמוז שעולה השכינה בחג"ת.

לדור ודור

הדרויה

אתה קדוש ושמך קדוש ומדושים בכל גי' יוד הה וו הה

יום יהללוך סלה

סידור תפלה להרש"ש

יחזור הש"ך לפסוע ג' פסיעות לפניו ויעמוד במקום שעמד בעמידה דלחש ויחזור לומר העמידה בקול רם שאין עתה פחד מהחילונים. ויכוין בה ע"ד מה שכיוון בלחש אלא שיכוין להמשיך ללמי המוחין מחכמה דיססו"ת לפרלו' חכמה דבינה דז"ן. ולצנות ולחקן פרלוף יעקב ורחל דחכמה צנה"י דחכמה הנז' המלוכשים בחג"ת דבינה דבינה דז"א. ומלכד זה יכוין בכללות- ברכה א' להמשיך הארה ממוחין דחח"ן ודת"י דחסדים דמ"ה וב"ן דמ"ה דכחצ"ד הכולל דח"צ דיססו"ת דלחש וחזרה דרך חח"ן ודת"י דחסדים דחג"ת הכולל לחח"ן ודת"י דחסדים דכחצ"ד דיעקב ורחל דח"צ דבינה דז"א. ובצרכת מחיב יכוין להמשיך הארה ממוחין דבג"ה ודת"י דגבו' דמ"ה וב"ן דב"ן דכחצ"ד הכולל דח"צ דיססו"ת דרך צג"ה ודת"י דגבו' דחג"ת הכולל לצג"ה ודת"י דגבורות דכחצ"ד דיעקב ורחל דח"צ דבינה דז"א.

בוונת אמן דברכות ודקדיש.

א' דאמן דברכות יכוין להמשיך הארה מיסוד דאימא הגר דאימא ומהעטרה אשר מתלבשת בחזה דז"א לחבר ת"ת דז"א שהוא אל"ף שבאות וא"ו דשם מ"ה עם כתר דנוק' שהוא אל"ף דאדני ולכן יכוין שילוב הויה ואדני. כי ההויה בת"ת דז"א ואדני בכתר דנוק' :

ב' דאמן יכוין להמשיך הארת היסוד דאימא הגר לחבר יסוד דז"א שהוא מ' פתומה עם דעה דנוק' שהיא ס' סחומה והם הויה ואדני כנז' :
ג' דאמן יכוין להמשיך הארת היסוד דאימא הנז' לחבר ההבל היולא מן יסוד דז"א המתפשט בין נו"ה והוא ין' פשוטה עם גוף הנוק' שהוא ל' כפופה והם הויה ואדני כנז'. וכל החיבורים הנז' הם אב"א. וחס הוא בחזרת העמידה שכבר חזרו ז"ן פצ"פ יכוין בחיבורים הנז' פצ"פ וגם יכוין אב"א ברשימו דנוק' הנשאר באחורי דז"א.

אח"כ יכוין בנקודת הויה ואדני שהם מנוקדים כמשפטם בתורה ומס' הנקודו' הם ל"ח והם מספר הויה ואדני עולים קפ"ט דהיינו שיכוין שעולים לנה"י דאימא ומקבלים ג' מוחין חצ"ד מלובשים צנה"י דאימא והם ג' ס"ג שמשפרם קפ"ט. אח"כ יכוין בנקודת הה"א והיו"ד בניקוד מולא שעם מס' הקפ"ט עולים רי"ט ועם צ' כוללים דהויה ואדני עולים גי' אר"ך דהיינו שיכוין שעולים לא"א ומקבלים ש"ע נהורין שבפנים דא"א שהם צ' א"ל מלאים ועי"ז יכוין שחזרין ז"ן פצ"פ ונעשים צ' מ"ה שע"ה גי' הויה ואדני מספר **אמן**.

ובאמן דקדיש יכוין אותיות דאדני קודמין לאותיות הויה כי הוא סוד חיבוק שהנוק' מקדמת ומחבקת לז"א. ובאמן דברכות יכוין כי אותיות הויה קודמין לאותיות אדני כי הוא סוד הנשיקין הראשונים של קודם הזיווג ולכן הדכורא קודם לנשק את הנוק' וברכות הי"ח של העמידה יכוין כי הם שוים צעת שיוורת הטיפה הדכורא עולה טיפת הנוק' וה"ם הנשיקין השניים של עת הזיווג ועכ"פ יכוין שאותיות הויה קודמין.

כתב וז"ל: להמשיך מ"ו ממוחין דבינה דאבא ללאה היוצאת מעמרת יסוד דאימא שביסודה ע"כ. והנה משמעות לשונו נראה שהעטרות דיסודות דאו"א הם דבר אחד והלאות דבר אחר, אשר שתיים אלה הם יוצאות מהארות העטרות, ולא הם העטרות עצמם. והמעין שם בשער המצוות דאותו דרוש דח"י גשים יראה להדיא שהעטרות דיסודות דאו"א עצמם הם הם השתי לאות, ושתי הלאות האחרות הם היוצאות מהארות העטרות דאו"א עי"ש, וכעת צ"ע.

ענין הקדושות דחול ושב"ק

(י) **כבר** ידוע מ"ש הרש"ש ז"ל בספר נהר שלום דף מ' בהקדמת הקרבנות והזמירות והיוצר, שע"י אמירתם הוא לכיין לברר מחלקי הכלים ואורות דרפ"ח דאור פנימי דפנים ודאור פנימי דאחור דחיה ונשמה דנשמה המתייחסים לפרצופי פנימיות וחיצוניות דפנימיות דפרצוף חו"ב דבינה הכולל דבי"ע עכ"ל בקיצור. הנה כי כן נמצא כי מה שתקנו בחול בבי"ע הוא דוגמת מה שנתקן באצילות, דהיינו בפרצופי חו"ב דבינה שהוא פרצוף השלישי שבהם נמשכים ומתלבשים המוחין בהתלבשותם בחו"ב דישסו"ת דלחש וחזרה, וכן עד"ז בבי"ע.

גם כבר ידעת שהבינה והחכמה דפרצוף השלישי שהוא בינה, כל אחד יש בו ג' פרצופים מלבישים זה לזה בשוה, דהיינו עי"מ ג' צלמים וכנזכר כל זה בשער פרקי הצלם ובשער פרטי עי"מ ובכ"מ. דהיינו ט' ספירות דחב"ד מתלבשים תוך ט' ספירות חג"ת, וט' ספירות דחג"ת תוך ט' ספירות דנה"י. **וכבר ידעת גם כן** שכל מין מ' ספירות שיש בכל מקום הן בפרטות והן בכללות מתחלקות לי"ב פרצופים הנודעים. נמצא שבכל פרצוף מאלו הפרצופים דחו"ב דבינה מוכרח שיהיו בו י"ב פרצופים פנימיים וי"ב

ז"ל בסודו בחר במ"ש בשער המצוות ולא במ"ש בשער הכוונות. ואי קשיא לך איך תכון הכוונה בהמשכת ד' מילויי ע"ב מחו"ב וחו"ג כמספר ד' תיבות דאלהי, והלא מילויי הס"ג שכמות הבינה הוא ל"ו, ובחסדים מילויי מ"ה הוא י"ט, ובגבורות מילויי ב"ן הוא כ"ו.

תשובה, כבר מוהר"ח ז"ל נרגש מזה בשער מאמרי רו"ל ותירץ וז"ל: והנה אעפ"י שהם ד' מוחין דאבא בבחינת עסמ"ב כנודע, עם כל זה נודע כי כללות כל אבא הוא הוי"ה במילויי יודי"ן, וכולם נקראים בחינת הוי"ה דיודי"ן, ונודע כי מילויי הוי"ה דיודי"ן הוא בגימטריא מ"ו כמנין אמ"ה, ואלו הם סוד ד' אמות הנזכרות שהם הארות ד' מוחין דאבא אשר דרך כללותם הם הוי"ה דיודי"ן כנזכר. ושורש שלהם נשארו בתוך מוחין דז"א והארותם לכד שהם המילויים שלהם הם היוצאים ומאירים בד' בחינות לאה, ולכן אין אנו רומזים אלא למילויים כלבד שהם ד' פעמים מ"ו כמנין אמ"ה עכ"ל.

וא"ת מאחר שכתבנו לעיל שמ"ש השמ"ש ז"ל בסודו הוא המציאו משער המצוות הנ"ל, אם כן מדוע לא כתב בסדר הכוונה להמשיך ללאה הראשונה מחו"ב וחו"ג דאבא בתיבות אלהי אברהם, וללאה השניה מבינה וחו"ג בתיבות אלהי יצחק, וללאה השלישית מחו"ג באלהי יעקב, וללאה הרביעית באלהי אבותינו מהגבורות דאבא לכד, על דרך מ"ש פה בשער המצוות ובשער מאמרי רו"ל להדיא. אפשר לומר שמוה"ר ז"ל רצה לקצר על המכוונים, ובכל אחת מהם תפס העיקר, ומכל שכן השאר כי הם טפלים.

אלא שנשאר לי דקדוק דק בדבריו, שסידר בתיבות אלהי אברהם וז"ל: להמשיך מ"ו ממוחין דחכמה דאבא ללאה היוצאת מעמרת יסוד דאבא שביסודו, ע"כ. ובתיבת אלהי יצחק

בשם דעת הכולל תלת מוחין תרין עטרין ודעת תחתון, אבל אינם רק חג"ת של המוחין עכ"ל. **נמצינו** למדין מזה שהחוב"ב ודעת עליון ותרין עטרין ודעת תחתון לפעמים נקראים (בדרך כלל) חב"ד ולפעמים נקראים חב"ד חג"ת.

גם כבר ידעת מ"ש הרש"ש ז"ל בסדור תפלת החול בהקדמת החזרה וז"ל: יכוין בכללות ברכה ראשונה להמשיך הארה ממוחין דחח"ן ודת"י דחסדים דמ"ה וב"ן דמ"ה דכחב"ד הכולל דחוב"ב דישסו"ת דלחש וחזרה דרך חח"ן ודת"י דחסדים דחג"ת הכולל לחח"ן ודת"י דחסדים דכחב"ד דיעקו"ר דחוב"ב דבינה דז"א. ובברכת מחיה ממשיכים הארה ממוחין רבג"ה ודת"י דגבורות דמ"ה וב"ן דב"ן דכחב"ד הכולל דחוב"ב דישסו"ת דלחש וחזרה וכו' על דרך הנ"ל עי"ש.

ועפ"י כל אלה הדברים הבא נבא להבין ענין חג"ת קדושות שאנו אומרים כתפלת שחרית דחול. **תחלה** קדושת היוצר, והוא מ"ש בהקדמה יכוין להמשיך שפע וקדושה לחח"ן בג"ה דת"י דרישא עילאה והם עתיק ונוק' וא"א ונוק' דעתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' דכללות הבריאה. גלע"ד היינו חב"ד דחב"ד, דהיינו לחב"ד דפרצוף הפנימי אשר הוא כולל חב"ד חג"ת נה"י באורך, והחב"ד של זה הפרצוף הפנימי נקראים עתיק ונוק' וא"א ונוק', וכל כללותו נקרא עתיק ונוק' וא"א [ונוק'] בערך החג"ת והנה"י הכוללים אשר כל אחד מהם לכרו בפרטותו יש בו י"ב פרצופים כנ"ל. וזה בין בפרצוף הבינה בין בפרצוף החכמה דפרצוף השלישי בינה דז"א דבריאה, שזהו מה שנתקן בחול כבי"ע על דרך מ"ש באצילות כתפלת העמידה דחול. **ונלע"ך** שאם הוא ראש חודש הכוונה צ"ל גם ככתר דפרצוף השלישי בינה דז"א דבריאה, וביוצר דיום שבת קודש בקדושה היא תהיה הכוונה בפרצוף הרביעי חכמה דז"א דבריאה, שבו מתפשטין המוחין מצד

פרצופים אמצעיים וי"ב פרצופים חיצוניים, וזה בין בפרצוף הבינה לכד בין בפרצוף החכמה לכד.

גם כבר ידעת מה שיישב הרש"ש ז"ל בהקדמת הקדושה בספר נהר שלום דף פ' ע"ב לשונות הרב האר"י זלה"ה, וז"ל: שכל ההמשכות בכללות הקדושה הוא מחב"ד דדעת התחתון דז"א שהם ב' עטרין ודעת, והם ג' פרקין תתאין דחג"ת ונקראים חג"ת בערך חוב"ב ודעת העליון שהם ג' פרקין עילאין דחג"ת והנקראים חב"ד, ומאלו החב"ד כבר נמשך בב' הברכות הראשונות, ואמנם עתה בקדושה כוונתינו היא להמשיך לנוק' * ג' מוחין חב"ד מדעת תחתון דז"א הנקרא חג"ת וכו' עי"ש.

וערכים וכינויים אלו הם אצולים מפי הרה"ק

רבינו מוהר"ו זלה"ה בדרוש הדעת

ז"ל לשון הזהב: ונודע כי כלים דז"א אינם רק ו' ספירות חג"ת נה"י, אלא בזמן ההגדלה נתחלק כל ספירה מהם לג' פרקין, ועל ידי כן היו ט' כלים, ונמצא כי תלת פרקין עליונים וג' אמצעיים דחג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לג' מוחין חב"ד, ואלו נקראים ראש ומוחין של הנשמה. אח"כ תלת פרקין תתאין דחג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת תחתון, ואלו נקראים חג"ת של הנשמה שהם גוף שלה, אלא שהן כלי מוח אחד השלישי הכולל מחו"ג, ודעת תחתון הנקרא ת"ת. ומן ג' פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין, אלא שהם בחינת חג"ת של ז"א ומב' פרקין אמצעיים ותחתונים שבכל אחד מנה"י נעשו נה"י דז"א ושם נתפשטו ג' כ' נה"י של המוחין **נמצא** כי מוח השלישי הכולל תרין עטרין ודעת תחתון אינם אלא חג"ת של המוחין, אלא שלפי שחג"ת הראשונים דז"א נתעלו בבחינת כלים של חב"ד של המוחין, לכן גם חג"ת של המוחין נקראים

או"א עילאין דוגמת מה שנתקן באצילות בתפלת יום שבת קודש.

אמנם הלשון שכתב דכללות הבריאה, קצת קשה. ואולי כללות זה הוא לכלול חו"ב דבינה דפרצוף השלישי דז"א דבריאה, ולא כל כללות הבריאה ממש. **ומ"ש** גם יכוין להמשיך שפע והארה גדולה **מת"י** נימין וכו' לחח"ן דחב"ד ודחג"ת ודנה"י ודיעקו"ר דבריאה ע"כ. גם זה צ"ל שהוא מאוירא דא"א דעולם הבריאה המגעת עד רישא דז"א דבריאה לחח"ן דחב"ד ודחג"ת ודנה"י דז"א דבריאה ויעקו"ר דבריאה. והראיה לזה מסדר כלי הספירות שזכרו בשער השמות בז"א דבריאה ובנוק' דבריאה, כי שמות עתיק וא"א ואו"א וישסו"ת לא נודע לנו שמות כליהם. **וגם** המשכה זו צ"ל לחח"ן דחב"ד ודחג"ת ודנה"י דב' פרצופי חו"ב דבינה דז"א דבריאה ולנקבותיהם, וכן על דרך זה בברוך כבוד ה'. גם מ"ש להעלות חח"ן דחג"ת הכולל דבריאה לחח"ן דחב"ד הכולל דבריאה, וסדר ג' כלי חסד דז"א דבריאה שזכרו בשער השמות בפרק ה', להעלותם לג' כלי חכמה דז"א דבריאה, היא ראייה ברורה שאין להשיב עליה דהאי חח"ן דחג"ת הכוללים דבריאה לאו חג"ת דכללות עולם הבריאה ממש, רק פירוש חג"ת דז"א דבריאה. ומ"ש הכולל, לפי שאלו החח"ן כוללים בתוכם ג' פרקין דחח"ן, דהיינו חח"ן פנימי ואמצעי וחיצוני, וזה בין מצד מ"ה בין מצד ב"ן, ובין בפרצוף חכמה ובין בפרצוף דבינה דז"א דבריאה.

גם מ"ש להמשיך מוחין רחח"ן מחח"ן דחכמות דחב"ד ודחג"ת הכוללים דמ"ה ודב"ן דבריאה * לחח"ן דחכמות דנה"י ודיעקו"ר העומדים בהיכל קודש קודשים דיצירה ע"כ. צ"ל שהוא דוגמת מה שנעשה באצילות, דהיינו כמו שבאצילות באבות וגבורות דחזרה נמשכו הארות החב"ד הכוללים דהיינו חו"ב ודעת עליון

המלוכשים בג' פרקין עילאין ואמצעיים דחג"ת אשר בעת הגדלות נתעלו ונעשו ראש ומוחין של הנשמה כנוכר לעיל מדרוש הדעת, ואח"כ בקדושה עצמה נמשך מחג"ת, דהיינו תרין עטרין ודעת תחתון המלוכשים בג' פרקין תתאין דחג"ת אשר אלו נקראים חג"ת של הנשמה, וכללות שלשתם נקראים דעת, גם עתה בקדושה דיוצר כן צ"ל, דהיינו בג' קרושות מחח"ן בג"ה דת"י דחכמה דנשמה המולכש בב' פרקין עילאין דחסד שעלה לחכמה ומחח"ן בג"ה דת"י דעיטרא דחסד המלוכשת בפרק תחתון דחסד לחח"ן בג"ה דת"י דנצח של הנשמה המלוכשים בג' פרקי הנצח דז"א, ומשם לחח"ן בג"ה דת"י דחכמה דיעקו"ר. ובברוך שם כבוד להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דבינות מבינה ומעיטרא דגבורות להוד, ומשם לבינה דיעקו"ר.

וא"כ נמצא כי בכל קו לכדו מנוק' דז"א דבריאה יש בו כללות כל השמות שזכרו בשער השמות לכל כללות הז"א, דוק ותשכח. וזה לפי שגם המוחין כל אחד כלול מחכמה בינה דעת, נקראים ימין ושמאל ואמצע.

וקדושת העמידה פשוט אלא שמ"ש שפע והארה גדולה לעתיק וא"א דעתיק וא"א, כל זה אני מכוין לעתיק ונוק' וא"א וכו' דחו"ב דבינה דז"א דאצילות, דהיינו לחב"ד דפרצוף הפנימי שבפרטותו יש בו חב"ד חג"ת נה"י, והחב"ד של זה הפרצוף הפנימי נקרא עתיק ונוק' וא"א ונוק', וזה בין לפרצוף החכמה דחזרה בין לפרצוף הבינה דלחש, וכן על דרך זה בכל השאר מיירי בפרצופי חו"ב דבינה דז"א דלחש וחזרה אשר ג' פרצופים אלו שוים בקומתם בהשוואה אחת, דוק בישובו של הרש"ש ז"ל בהקדמת הקדושה ותשכח האמת כמו"ש.

פש גבן להבין קדושת וכו' לציון, והנה כתב בהקדמת וכו' לציון: אחר הזווג שבמזמור

(יא) **שאלה** יש להבין במ"ש הרו"ל בדרושי ברכת כהנים בענין הכנסת החו"ג דל"מ דצלם דאבא שהזכיר שם עשרה חסדים ועשרה גבורות, וסוגיין דעלמא אינם רק ה' חסדים וה' גבורות בדעת, והיא השאלה עצמה ששאלו רבני המערב שם באות כ"א עי"ש.

תשובה כעת האיר ה' את עיני במ"ש הרה"ק זלה"ה בדרוש הדעת (ונה"ש דף קי"ו ע"ב) וז"ל: ונבאר דרך פרט ענין זה המוח השלישי, כי הנה החו"ג שלו לעולם הם למעלה תמיד * מקובצים בראש במוח חלל הג' וכו', עד וז"ת שבהם נתפשטו בז"ת דו"א וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת שבין עיטרא דחסדים בין עיטרא דגבורות כל אחד מהם כוללת עשרה בחינות. גם כבר ידוע מ"ש הרו"ל בעין חיים שער כ"ו שער הצלם מ"ב [פ"ב מ"ק] שהמוחין נחלקים לצלם וכל אחד יש בו רמ"ח איברים ושם"ה גידים במ' ובל' ובצ' פרצוף שלם בכל אחד עי"ש, וכן כתב בדרושי ברכת כהנים בכואו לכאר הכנסת המ' והל' דצלם דאבא עי"ש. ומעתה הבננו דברי הרה"ק זלה"ה על מתכונתם, דמ"ש במקום אחד שהחו"ג הם ה"ח וה"ג לכר זהו מה שמתפשטים בגופא דו"א בחג"ת נ"ה, אבל הג"ר שלהם נשארו למעלה בראש חלל הג' להכריע בין תרין עטרין, וב' אחרונים מהם אינם עולים בשם לפי שכל עצמם אינם אלא מחותם הה' שלמעלה מהם כנודע, ובוראי הגמור שבעת התפשטות הצ' דצלם בחב"ד דו"א באו היו"ד חסדים והיו"ד גבורות כולם כאחד לחלל הג' דמוח הדעת דו"א, ואח"כ נתפשטו מהם הז"ת דכל אחד לז"ק גופא דו"א, והג"ר נשארו למעלה בראש. ואם כן גם בהמשכת החו"ג דמ' ול' דצלם דאבא עתה בז"א בברכת כהנים מוכרח שיבוא כל העשרה ביחד, וזהו שהזכיר שם יו"ד חסדים ויו"ד גבורות, כי כן

ענך יורדת הנוק' וכו' והיא קדושה הנמשכת מלמעלה מהאצילות לבריאה, והיא כדוגמת קדושה דאצילות עכ"ל עי"ש. הנה מזה הלשון אני מבין שההמשכה היא מחב"ד ומחג"ת רח"ב דלחש וחזרה דו"א דאצילות לחב"ד וחג"ת רח"ב דבינה דו"א דבריאה, וכל השפע הזה יורד מן הנוק' ממה שקבלה באבות ובגבורות ובקדושת העמידה, ומאותו השפע שקבלה היא משפעת הקדושה ההיא, וכמו שהיא לא קבלה רק מן הז"א דאצילות, דהיינו מפרצופי חו"ב דבינה דו"א דאצילות, דהיינו מחב"ד ומחג"ת שלהם דהיינו חו"ב ודעת תחתון, גם השפעתם הוא כד. ואם כן מ"ש להמשיך מוחין רח"ן מחח"ן דחכמות דפנימיות דחב"ד הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה דאצילות וכו', צ"ל דהכי פירושו, חב"ד הכוללים דהיינו חו"ב ודעת עליון שבכללות נקרא חו"ב, ודעת תחתון הכלול מג' מוחין חב"ד שהם תרין עטרין ודעת תחתון שבכללות נקרא דעת סתם, ואלו נקראים חב"ד חג"ת לחח"ן דחכמות דחב"ד ודחג"ת דו"א דבריאה, וזהו ממש דוגמת קדושת האצילות. גם מ"ש להמשיך מחח"ן בג"ה דת"י דפנים דעתיק ונוק' וא"א ונוק' דעתיק וא"א, כל זה אני מכוין מחו"ב דבינה דו"א דאצילות לחו"ב דבינה דו"א דבריאה וכמש"ל. גם מ"ש להמשיך שפע והארה גדולה מת"י נימין וכו' לחח"ן דפנימיות דחב"ד ודחג"ת ודנה"י ודיעקו"ר וכו', גם זה אני מכוין חב"ד חג"ת נה"י ודיעקו"ר דחו"ב דבינה דו"א דבריאה דוגמת קדושת האצילות, זהו הנלע"ד.

ומעתה אלך לי להבין הקדושות הנאמרים ביום שב"ק, כי בקדושת היוצר דיום שב"ק כבר מלתי אמורה, שאפשר שהוא כפרצוף החכמה פרצוף הרביעי דו"א דבריאה דוגמת מה שנתקן באצילות, אבל בקדושת העמידה שם כתוב לאמר וז"ל,

(ע"כ נמצא לשונו הזהב)